

न तु पुत्रिकाया इति वाच्यं पुत्रिकाया अङ्गजत्वात्
तदधीनजन्मतया च तत्पुत्रस्य पिण्डदानयोगात् तस्या
एवोत्कर्षेण पुत्रत्वोचित्वात् । एतन्मयादेव अपुत्रि-
काया अपि दुहितुरभाव एव दौहित्यस्यैव प्राथमि-
कारोपपत्तिः । अतएव समस्तलेखनेन पुत्रिकौरसयोरेव
जनगणिता मनुक्ता न तु तस्याः पुत्रस्य चौरससम-
निता केनाप्युक्तेति । इत्यञ्च “पुत्रिकापुत्र एव चेति”
द्वादशविधपुत्रगणनायां कर्मधारयो न तु तत्पुरुष इति
विभावनीयम् । पूर्वोक्तविभाग इति समभाग इत्यर्थः ।
अपत्यधनाधिकारे च दाय०भा० कश्चिद्विशेष उक्तो यथा
“यतएव सपुत्रद्वारेण पिण्डदाहतया दुहितुः पित्रधना-
धिकारः अतएव पुत्रिकाया अपि पितृपरमजातवन-
सम्बन्धायाः पश्चाद्व्यवस्थात्वेन तद्गर्तुर्वा प्रसवसाम-
र्थ्येन विपर्यस्तपुत्राया मरणे तद्धनं न भर्तुः । यथा
शङ्खलिखितो “प्रेतायाः पुत्रिकायास्तु न भर्ता द्रव्यम-
र्हत्पुत्रायाः” । तथा पैठीनसिः “प्रेतायां पुत्रिकायान्तु
न भर्ता द्रव्यमर्हति । अपुत्रायां, कुमायां वा स्वस्त्रा
प्राप्तं तदन्वया” । ततः कुमायां स्वस्त्रा अन्यथा वा
पुत्रवत्या समाहितपुत्राया स्वस्त्रा तद्धनं प्राप्तम् । अतः
स्व्यधिकारे व्यावृत्तिरन्याधिकारस्य । यत्तु मनुवचनम्
“अपुत्रायां स्त्रियायान्तु पुत्रिकायां कथञ्चन । धनं तत्
पुत्रिकामर्ता हरतेवाविचारयन्” । तद्विपर्यस्तपुत्रा-
या अतुल्यसम्पत्तपुत्रायाः पुत्रिकाया मरणे वेदितव्यम्”
“विपर्यस्तपुत्रायाः पुत्रात्यन्ताभाववत्याः । तद्धनं
प्राप्तमिति । तदपि पत्यभावे कुमायांदौनां पत्नीवा-
ध्यत्वादिति बोध्यम् । अत इति उक्तोभयसूत्राभ्यां वि-
पर्यस्तपुत्रायाः पुत्रिकायामरणे कुमायांदौनामधिकारे
प्राप्ते भर्तृरधिकारस्य व्यावृत्तिरिति समस्योपसंहारः ।
प्राञ्चस्तु यतः पुत्रिकाया एव विपर्यस्तपुत्राया मरणे न
तत्संप्रक्रान्तदाये भर्तृरधिकारोऽतः स्व्यधिकारे अन्यथा
दुहित्वादीनामप्यधिकारेऽनन्तरं विपर्यस्तपुत्रायां तासां
मरणे भर्तृरधिकारस्य व्यावृत्तिरिति व्याचक्रः । तद्वि-
पर्यस्तपुत्राया इति । एतस्यैव विवरणम् अतुल्यसम्पत्त-
पुत्राया इति । अत्र पत्नान्तराभावात् चकारः काचित्
कः पाठः प्रासादिकः । अथात्र शङ्खलिखितादिवचनमेव
उत्पन्नसम्पत्तपुत्राविषयं मनुवचनान्तु अतुल्यसम्पत्तपुत्राविषय-
मिति वैपरीत्यमेव न कुतः ? उत्पन्नपुत्राया, इवावि-
पर्यस्तपुत्रायाः पुत्रात्यन्तैश्च पितुः पुत्रान्नरकनिवर्त्त-

कत्वेन कृतोपकारकतया स्वामित्वे निर्व्यूढे पितृरित-
रापेक्षया तस्या एवाधिकोपकारित्वात् तद्भर्तृरधिकारो
युक्तः अतएव “दौहित्यस्य सुखं ददा किमर्थमनुयोचिषि”
इत्यनेन दौहित्यसुखदर्शनस्यापि नरकनिस्तारकतेति ।
पुत्रातुल्यतो तु पितृपकाराभावात् तस्या एव न स्वा-
मित्वं कृतस्वत्वान्युदिति तत्पितृधनाधिकारिणां कन्या-
दीनामेव तदानीं तत्त्वाधिकारस्य न्याय्यत्वात् । यद्यपि
वैभ्यात्वेनावधृतायां जीवन्यामप्यधुनचितं तथापि
प्रेताया इति पक्षणात् न जीवन्यां तस्याम् अन्यदुहि-
त्वादीनामधिकार इति श्रीकृष्णव्याख्या ।

पुत्रिन् पुंस्त्री पुत्र+अस्त्रार्थे इति । उक्तयुक्ते स्त्रियां डीप्
पुत्री स्त्री पुत्र+गोरा० डीप् । १कन्यायां २दृष्टभेदे हला० ।
पु(त्रीय)त्त्र लि० पुत्रस्य निमित्तं संयोग उत्पत्तो वा “पु-
त्राच्छ च” पा० ङ पणे यत् । १पुत्रनिमित्ते संयोगे
२तदीयोत्पाते च । पुत्रस्येदम् ङ । २पुत्रसम्बन्धिनि
लि० । “धन्यं यशस्यं पुत्रीयमायुष्यं विजजाय च”
भा०व्या० ६७अ० । ३दृष्टभेदे स्त्री रामा०अयो० १५।३
पुत्रेष्टि स्त्री पुत्रकाम कर्त्तव्या इतिः शा०त० । पुत्रकाश-
कार्ये दृष्टभेदे सच आश्व०श्री० २।१०, दृष्टत्वादौ दृष्टः ।
“दृष्टीत्वा पञ्चवर्षीयं पुत्रेष्टिं प्रथमं चरेत्” दत्तकमी
मांसाष्टनशाक्यम् । स्वार्थे क । तत्कार्ये जटाध० ।

पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१
पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१
पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१
पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१

पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१
पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१
पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१
पुत्रेष्टि स्त्री इत० । पुत्रेष्ट्यायां शत०ब्रा० १४।६१४।१

पुनःपुनर् अय्यपुनर्+वीप्सायां डित्त्वम् । १सङ्कलित्यर्थे २अ-
पुनःपुना स्त्री पु० पुनः पुनाति पू-नक् पृष्ठो० । नदीभेदे
“कीकटेषु गया पुण्या नदी पुण्या पुनःपुना” वायुपु० ।

पुनःसंस्कार पु० पुनर्वारः संस्कारः । १द्वितीयोपनयनसंस्कारे
गोमांसादिमन्त्रे प्रायश्चित्तनिमित्ते पुनर्वारोपनय-
नभेदे “पुनर्वारो कृतो विप्रः पुनःसंस्कारमर्हति” इत्युक्ते
उपनयने ज्यो०त० “अज्ञानात् प्राप्य विष्णुं चराच-